

FRANČIŠKOV SVETNI RED SLOVENIJE

PRIROČNJK ZA VZGOJO ČAS UVAJANJA V FSR

Januar 2005

Sprejeli in izdali Pokrajinski svetí LJ, MB in KP škofije

1. Uvod

Vzgoja kandidata za FSR, kakor predvideva Vodilo 23 in GK¹ 37-44, poteka v treh stopnjah: Uvajanje, Sprejem v FSR in Zaobljuba Vodilu. To so obdobja, ki sestavljajo in zaznamujejo začetno vzgojo ter trajno oblikovanje.

»Dolžnost narodnih in pokrajinskih svetov je, da sporazumno izdelajo in sprejmejo sredstva, ki so primerna za vzgojo v krajevnih razmerah in pomagajo odgovornim za vzgojo v posameznih bratstvih« (GK 37,4).

2. Čas uvajanja

Čas uvajanja je pripravljalna doba za pravi in posebni čas vzgoje (noviciat). Namen te dobe je preverjanje poklica in medsebojno spoznavanje med bratstvom in kandidatom. Mora pa zagotoviti svobodo in resnost vstopa v FSR (GK 38,1).

Narodni statut FSR Slovenije v členu 9 določa, da je najkrajši čas uvajanja 6 (šest) mesecev, najdaljši pa 2 (dve) leti. Skrajšanje ali oprostitev te dobe je možna za kandidate, ki so bili vsaj dve leti člani katerega od frančiškovskih gibanj (npr. FRAMA).

3. Program za čas uvajanja:

A) *Deležnje* na mesečnih srečanjih krajevnega bratstva, letnih srečanjih pokrajinskega in narodnega bratstva (Vodilo čl. 22, GK 37,3).

¹ GK Generalne konstitucije FSR

B) Posebna srečanja, ki kandidatom pomagajo prepoznati ali imajo poklic frančiškoveca in ali se lahko zanj osebno svobodno odločijo.

Teme dodatnih srečanj:

- 1) Sveti krst-božje otroštvo
- 2.) Izpoved vere
- 3.) Življenje v občestvu s Cerkvijo
- 4.) Duhovno življenje kristjana
- 5.) Duhovnost sv. Frančiška
- 6.) Znamenja poklica
- 7.) Zgodovina FSR

C) Duhovne vaje

Voditelj duhovnih vaj naj upošteva, da se kandidati nahajajo pred odločitvijo vstopa v noviciat, zato naj bodo vaje dodatna pomoč in vzpodbuda pri odločitvi. Vstop v FSR pomeni globlje življenje po evangeliju na določen način, po vzoru sv. Frančiška. Kandidati naj bi zavestno naredili korak več: hoditi zavestno in svobodno po poti vere.

4. Izvajanje programa za čas uvajanja

Skrb in odgovornost za izvajanje programa za čas uvajanja ima Svet krajevnega bratstva FSR (Narodni statut 9,4).

Svet KB je dolžan odločiti o dolžini uvajanja (GK 38,2) in na koncu dati soglasje za sprejem kandidatov v bratstvo (GK 39,3).

Pri posameznih srečanjih je zaželeno, da odgovorni za vzgojo (skupaj z duhovnim asistentom) skrbi za ozračje, ki omogoča sodelovanje, sproščeno komunikacijo in medsebojno zaupanje.

Kadar je skupina večja (več kot 7), je pri pogovoru na postavljenih vprašanjih primerna delitev skupine, da bi lahko aktivno sodelovalo čim več kandidatov.

KATEHEZE ZA ČAS UVAJANJA

1. SVETI KRST – BOŽJE OTROŠTVO

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Vsi: Molimo te, Gospod Jezus Kristus,
tukaj in v vseh tvojih cerkvah,
ki so po vsem svetu;
in te hvalimo,
ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Desetka **Serafinskega rožnega venca**: Katerega si Brezmadežna Devica z veseljem od Svetega Duha spočela

Božja beseda: Izaija 43, 1-7.

1 Zdaj pa tako govori GOSPOD,
tvoj stvarnik, o Jakob,
tvoj upodabljavec, o Izrael:

Nikar se ne boj, saj sem te odkupil,
poklical sem te po imenu: moj si!

2 Ko pojdeš čez vodo, bom s teboj,
ko čez reke, te ne poplavijo,
ko pojdeš skoz ogenj, ne zgoriš
in plamen te ne bo ožgal.

3 Saj sem jaz, GOSPOD, tvoj Bog,
Sveti Izraelov, tvoj rešitelj.

Kot odkupnino zate dam Egipt,
Etiopijo in Sebo v zamenjavo zate.

4 Ker si drag v mojih očeh,
spoštovan in te ljubim,
dam ljudi v zameno zate
in ljudstva v zameno za tvoje življenje.

5 Ne boj se, saj sem jaz s teboj.

Tvoje otroke pripeljem z vzhoda,
zberem te od zahoda.

6 Severu porečem: »Daj!«

in jugu: »Nikar ne zadržuj!«

Pripelji moje sinove iz daljave,
moje hčere s konca zemlje,

7 vsakega, ki ima ime po meni,
ki sem ga sebi v slavo ustvaril,
upodobil in naredil.

Razmišljanje

Ob besedah svetopisemskega pisatelja lahko odkrijemo osebno ljubezen Boga do vsakega posameznega človeka. Njegova ljubezen do tebe nima meje. V osebi Jezusa te je sam odrešil. Zate se bori. Zate je pripravljen ustaviti vode, osušiti morja, celo ustaviti čas! Bogu namreč ni nič nemogoče.

Ko je krstitelj položil roko nate je s tem preprostim človeškim dejanjem na viden način pokazal, da ti Bog zagotavlja svoje varstvo in ti s tem daje svoje življenje, svojo moč, svojo milost in svetost. Ob krstu te je Bog stisnil v svoj objem. Postal si božji otrok: brat oziroma sestra Jezusa Kristusa, ki je zate daroval svoje življenje in ti zagotovil posebno Božjo naklonjenost in odprta vrata v srečno večnost.

S krstom si postal kristjan: član družine vernih, ki z besedo in dejanji izpovedujemo svojo vero v troedinega Boga –Očeta in Sina in Svetega Duha.

S krstom pa si postal(a) tudi novi človek- očiščen zla izvirnega greha, s katerim se rodi vsak človek in te je ločeval od Boga. Vse to so resnična in neizbrisna znamenja v tvoji duši. So pa tudi temelj tvojega dostojanstva. Tvoje veselje in tvoja moč imata torej neusahljiv izvir v resnici, da Bog biva, da te je izbral in da te ljubi. Gospod je tvoja luč in tvoja rešitev. Česa bi se moral bati?

Gospod je trdnjava tvojega življenja, pred kom bi moral trepetati?

Vprašanja za pogovor:

1. Kaj mi pomeni biti Božji otrok?
2. Kaj občutim ob zavesti, da je Bog moj oče, ki me ljubi?
3. Kakšen je moj odgovor na Božjo ljubezen?

Zaključna molitev:

Vsi: Vsemogočni Bog, Oče naše Gospoda Jezusa Kristusa,
me je rešil greha,
me prerodil iz vode in Svetega Duha
in me pridružil mojemu ljudstvu.
On me je mazili z oljem odrešenja,
da ostanem ud Kristusa duhovnika, preroka in kralja
za večno življenje.
Postal sem nova stvar in oblekel sem Kristusa.
Sprejel sem Kristusovo luč.
Gospod, naj v tvoji luči varno hodim
kot otrok luči.
Naj vztrajam v veri,
da bom šel z vsemi svetniki v nebesih
prihajajočemu Gospodu naproti.
Amen.

Za naslednji mesec

Jn 1,1-18.

1 Jn 3, 1-10.

1 Jn 4, 7-21.

Joz 1,5.

2. VERA V JEZUSA KRISTUSA

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Vsi: Molimo te, Gospod Jezus Kristus,
tukaj in v vseh tvojih cerkvah,
ki so po vsem svetu;
in te hvalimo,
ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Desetka **Serafinskega rožnega venca:** Katerega si Brezmadežna Devica z veseljem k Elizabeti nosila

Božja beseda: Lk 8, 22-25

Nekega dne je svojimi učenci tudi on stopil v čoln in jim rekel: »Prepeljimo se na drugo stran jezera!« In so odrinili. Medtem, ko so se peljali, je zaspal. In nad jezero je prihrumel silen vihar. Čoln je napolnila voda in bili so v nevarnosti. Pristopili so torej, ga prebudili in rekli: »Učenik, Učenik, izgubljeni smo!« In vstal je ter zapretil vetru in razburkani vodi. Ponehala sta in nastala je tišina. Rekel jim je: »Kje je vaša vera?« Obšel jih je strah, začudili so se in govorili med seboj: »Kdo neki je ta, ki ukazuje celo vetrovom in vodi in so mu pokorni?«

Razmišljanje

Pomudimo se malo ob »večnem« vprašanju: »Kaj pomeni verovati? Kaj pomeni biti veren danes, v tem času? Kaj pomeni verovati v Jezusa Kristusa?«

Prikličimo si v spomin našo veroizpoved, našo Apostolsko vero.

Verujem »v...« – verujem, »da...«....

V Stari zavezi je vera predstavljena kot človekov odgovor Bogu, ki posega v človekovo življenje.

Spomnimo se nekaterih značilnih primerov: Abraham, Izak, Jakob, Mojzes, David, preroki...

Verovati pomeni sprejeti dejstvo, da je Bog zares Bog, ki je zainteresiran zame, in na tej izkušnji vzpostaviti resen odnos med Bogom in menoj.

Nova zaveza predstavlja verovanje že bolj razčlenjeno.

Verovati pomeni v Novi zavezi: zanesti se na Boga; ubogati Boga; priznati, kaj vse je Bog za nas naredil; komunicirati z Bogom; imeti občutek za zastonjskost Boga; pomeni tudi odločno in globinsko odločitev za Boga, kar je temeljna človekova usmeritev.

V običajnem govorjenju rabimo besedi »vera« in »verovati« v dveh pomenih, šibkem in močnem, oz. vsakdanjem (splošnem, občem) in duhovnem pomenu.

Vsakdanji oziroma šibki pomen besede "vera / verovati" pomeni neko osebno prepričanje, ki ni prav zanesljivo.

Kadar ne vemo, kako je pravzaprav z zadevo, poskušamo nekaj trditi, včasih poskušamo nekaj napovedati... Kadar govorimo kristjani o veri, ne mislimo na tako splošnost. Krščanstvo ne sodi med mnenja in še manj sodi med subjektivna mnenja. V močnem in duhovnem pomenu besede pomeni »vera / verovati«, da kljub temu, da iz znanosti vemo že to in ono, ne vemo tistega glavnega, ker "tistega" ne moremo preizkusiti. Dejstva, ki jih oznanja vera so onstran znanosti.

In kljub temu, da so tista dejstva onstran znanosti, so za nas ne le resnična, ampak bistvena!

Vernik se namreč zanaša na nekoga drugega. Ta »Drugi« verniku zagotavlja, da je njegova vera resnična. V tem primeru, kdor veruje, stopi v odnos z neko drugo osebo.

Med obema nastane odnos *zaupanja*.

Ko slišim za besede in dejanja Jezusa Kristusa, predvsem pa ko izvem za njegovo smrt in vstajenje, ter za vzroke in ozadja vsega tega, uvidim - skrivnost živega Boga. Spoznam Ljubezen, večno Dobroto... Vidim, kako Bog posega v človeško zgodovino, v moje srce... Zato kristjani verujemo v Jezusa Kristusa. Iz te vere pa sprejemamo tudi vse, kar nam Jezus naroča v imenu Boga.

Bistvo vere je: *Zaupati "nekomu" in sprejeti njegova dejstva*.

Sveto pismo predstavlja kot vzornike vere zlasti tiste, ki so upali "zoper upanje", zoper svoje okolje in zoper tisto, kar so drugi verovali v njihovem okolju in včasih celo v družini. Sveto pismo nam v tej luči predstavlja kot najsvetlejši zgled božjo Mater Marijo in apostole.

Poleg vzpostavitve zaupanja, je vera sprejemanje dejstev, resnic, naukov, ki morajo postati razvidni iz življenja vernega človeka. To je v bistvu vsebina krščanske veroizpovedi.

To je zelo važno, namreč da povemo, v koga in kaj verujemo, da ne bi zašli v subjektivizem, ki je skušnjava prenekaterega človeka danes, tudi kristjana.

Vera ni predvsem v občutku (v subjektu), tudi ne neko splošno udobno ali ugodnoprijetno izkustvo vere (spet v subjektu!).

V veri gre za odnos z Bogom Jezusa Kristusa. Zato pravi sv. Pavel, da je vera iz poslušanja (Rim 10,17). Vera mora priti do človeka od zunaj kot veselo oznanilo odrešenja.

Osnovna zgradba vere je obsežena v veroizpovedi: Verujem v Boga Očeta! Verujem v Boga Sina Jezusa Kristusa, ki je bil rojen iz Marije Device! Verujem v Boga Svetega Duha... Verujem v sveto katoliško Cerkev...

Eden najlepših zgledov verovanja je sveti Frančišek. Na koncu vseh zemeljskih poti, ki jih je prehodil, je iz svojega spoznanja o Bogu mogel reči:

» Kjerkoli smo mi vsi, na vsakem kraju, ob vsaki uri in ob vsakem času, vsak dan in nenehno, resnično in pobožno verujemo in pobožno ohranjajmo in ljubimo, častimo, molimo in služimo, hvalimo in poveljučujemo, slavimo in povzdigujejo, proslavljajmo in se zahvaljujmo najvišjemu in najvzvišenejšemu večnemu Bogu, Trojici in Enoti, Očetu in Sinu in Svetemu Duhu, Stvarniku vsega, Odrešeniku vseh, ki verujejo in upajo vanj in ki ga ljubijo.«

Vprašanja za pogovor:

- 1) Kako ti izpoveduješ vero?
- 2) Katere so danes največje ovire za verovanje?
- 3) Kako naj se kristjani »ubranimo« pred vsiljivimi sektami in novodobnimi gibanji?
- 4) Katere krščanske simbole poznaš in kaj ti pomenijo? (npr. križ, kruh, vino)

Zaključna molitev

Molimo tako, da izpove vsakdo en člen apostolske vere (vseh členov je 12!) in potem vpraša skupino: "**Veruješ?**"

In vsakič vsi skupaj odgovorimo: "**Verujem!**"

- *Verujem v Boga Očeta vsemogočnega, stvarnika nebes in zemlje.*

- *In v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega, Gospoda našega;*

- *ki je bil spočet od Svetega Duha, rojen iz Device Marije;*
- *trpel pod Poncijem Pilatom, križan bil, umrl in bil v grob položen;*
- *šel pred pekel, tretji dan od mrtvih vstal;*
- *šel v nebesa;*
- *sedi na desnici Boga Očeta vsemogočnega;*
- *od ondod bo prišel sodit žive in mrtve.*
- *Verujem v Svetega Duha;*
- *sveto katoliško Cerkev, občestvo svetnikov;*
- *odpuščanje grehov;*
- *vstajenje mesa in večno življenje.*

Amen.

Za prihodnji mesec

Mr 10, 46-52.

Heb 11, 1-40.

Rim 1,16-17.

Jn 11, 17-27.

Lk 18, 7-8.

3. ŽIVLJENJE V OBČESTVU S CERKVIJO

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Vsi: Molimo te, Gospod Jezus Kristus,
tukaj in v vseh tvojih cerkvah,
ki so po vsem svetu;
in te hvalimo,
ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Desetka **Serafinskega rožnega venca:** Katerega si Brezmadežna Devica z veseljem rodila

Božja beseda: Jn 15,10-17

¹⁰ Če se boste držali mojih zapovedi, boste ostali v moji ljubezni, kakor sem se tudi jaz držal zapovedi svojega Očeta in ostajam v njegovi ljubezni.

¹¹ To sem vam povedal, da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno.

¹² To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. ¹³ Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje. ¹⁴ Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam naročam. ¹⁵ Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; vas sem imenoval prijatelje, ker sem vam razodel vse, kar sem slišal od svojega Očeta. ¹⁶ Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil in vas postavil, da greste in obrodite sad in da vaš sad ostane; tako vam bo Oče dal, kar koli ga boste prosili v mojem imenu. ¹⁷ To vam naročam, da se ljubite med seboj!«

Razmišljanje

Sveti Frančišek je dobro poznal človeško naravo in njeno šibkost, zato je svoje brate pošiljal po svetu po dva in dva, da so lažje oznanjali Kristusa in njegovo veselo oznanilo. Bratje so bili drug drugemu velika opora in dober zgled v težkih časih dvanajstega in trinajstega stoletja. Toda ali so danes časi kaj drugačni? Znanost in tehnika sta ljudem skozi stoletja v mnogočem olajšala življenje na tem svetu. Človeška narava pa se v tem času ni prav nič spremenila. Vsakdo se mora sam v popolni svobodi odločiti, kaj bo naredil s svojim življenjem, s svojo osebnostjo. Po krstu smo postali Božji otroci in se s krstnimi obljubami odpovedali hudemu duhu in

grehu ter obljubili, da bomo živeli v svobodi božjih otrok. To je odločitev za dobro, za ljubezen, za Boga.

Ali je lahko kaj lepšega in boljšega, kot da to naredimo skupaj, kot bratje in sestre, ki enako v srcu čutimo?

To možnost nam je dal sv. Frančišek s svojimi brati. Prav pod okriljem njegovega svetlega zgleda je nastal FSR. Njegovo vidno orodje so kanonično ustanovljena krajevna bratstva, ki se združujejo na nivoju pokrajine v pokrajinsko bratstvo, le ta pa na nivoju naroda v narodno bratstvo. Duša FSR sta Vodilo in Generalne konstitucije. Te opredeljujejo način življenja frančiškovi bratov in sester, ki si z zaobljubo prizadevajo živeti evangelij po frančiškovi duhovnosti v njihovem svetnem stanu.

Srce FSR je Jezus Kristus.

Kaj pomeni živeti bratstvo po evangeliju, hoditi za Kristusom in živeti po njegovih naukih? Duhovnost fračiškovega brata ali sestre je življenjski načrt, usmerjen v Kristusovo osebo. Da bi razumeli Jezusa kot pot, resnico in življenje, ga moramo neprenehno srečevati v svetem pismu osebno in v občestvu. Jezus je »knjiga«, v kateri se bratje in sestre učimo za kaj in kako živeti, kako ljubiti in osmisliti trpljenje. V vsem tem nam je sv. Frančišek dal nešteto zgledov, zato je neizčrpen vir navdiha. Ne moremo postati drugi Frančišek, kajti Frančišek je samo eden. Lahko pa se trudim biti sočuten in tenkočuten do svojih sobratov, kot je bil sv. Frančišek. Lahko sem spoštljiv do vseh živih bitij, do vse narave – kot Frančišek. Lahko se zaljubim v skromnost, v ponižnost, miroljubnost, vztrajnost pri molitvi in slavljenju svojega Stvarnika tako, kot se je vse življenje trudil Frančišek. Resničen vzgled nam je v ljubezni do bližnjega, ko je v gobavcu prepoznal trpečega Jezusa, ga sprejel kot brata in mu vrnil izgubljeno človeško dostojanstvo. Koliko bratov in sestra je v svetu zaznamovanih s takšnimi ali drugačnimi gobami in krčijo po sprejetosti!

Bratstvo je okolje, kjer lahko uresničim vse te kreposti, kajti v bratstvu vendar živim med brati. Torej sem lahko odkrit, lahko računam na sprejetost, prizanesljivost, razumevanje, lahko računam na pomoč v stiskah. Na vse to lahko računam, kajti zavedam se, da lahko vse to prejmem le pod pogojem, da sam naredim prostor v srcu za sobrata. V zakup moram vzeti njegovo ranjenost, zavedati se moram svoje ranljivosti in trdno zaupati v Jezusovo pomoč in tolažbo. Naučiti se moram odpuščati, pa tudi prositi za odpuščanje. Prevzeti hočem svoj del odgovornosti za lepo življenje v bratstvu, da bom lahko vzkliknil z apostolom Petrom: »Rabi, dobro je, da smo skupaj!«

Vprašanja za pogovor:

1. Na kakšna tal je padlo Božje seme v mojem življenju? Ali rodi sadove?
2. Kaj pričakujem, da se bo spremenilo v mojem življenju z vstopom v bratstvo FSR?
3. S čim menim, da bi sam lahko najbolj obogatil bratstvo?

Zaključna molitev

Vsemogočni, večni
pravični in usmiljeni Bog,
daj nam ubogim,
da bomo zaradi tebe delali
kar vemo, da hočeš,
in vedno hoteli, kar je tebi všeč;
da bomo notranje očiščeni,
notranje razsvetljeni
in vžgani z ognjem Svetega Duha
mogli hoditi po stopinjah tvojega preljubega Sina,
našega Gospoda Jezusa Kristusa
in le po tvoji milosti priti k tebi, Najvišji;
ti, ki v popolni Trojici in nedeljivo Eden
živiš in kraljuješ v slavi, vsemogočni Bog,
na vse vekov veke. Amen.

Za naslednji mesec

Apd 4,32-35

Ef 4, 17-24

Rim 8,18-30

1 Tes 4, 9-12

Kol 3,1-17.

4. MOLITEV V ŽIVLJENJU KRISTJANA

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Vsi: Molimo te, Gospod Jezus Kristus,
tukaj in v vseh tvojih cerkvah,
ki so po vsem svetu;
in te hvalimo,
ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Desetka **Serafinskega rožnega venca**: Katerega si Brezmadežna Devica z veseljem dala Modrim moliti

Božja beseda: Lk 11, 1-13

¹ Nekoč je na nekem kraju molil. Ko je nehal, mu je eden izmed njegovih učencev dejal: »Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence.« ² Rekel jim je: »Kadar molite, recite:

Oče! Posvečeno bodi tvoje ime.

Pridi tvoje kraljestvo.

³ Naš vsakdanji kruh nam dajaj od dne do dne

⁴ in odpústi nam naše grehe,

saj tudi sami odpuščamo vsakomur, ki nam je dolžan,

in ne vpelji nas v skušnjava!«

⁵ In rekel jim je: »Kdo izmed vas, ki ima prijatelja, bo prišel opolnoči k njemu in mu rekel: »Prijatelj, posodi mi tri hlebe kruha, ⁶ kajti k meni je s potovanja prišel prijatelj in mu nimam s čim postreči,« ⁷ in mu bo oni znotraj odgovoril: »Ne nadleguj me! Vrata so že zaprta in moji otroci z menoj v postelji, ne morem vstati in ti dati.« ⁸ Povem vam: Če ne bo vstal in mu dal zato, ker je njegov prijatelj, bo zaradi njegove nadležnosti vstal in mu dal, kolikor potrebuje. ⁹ Tudi jaz vam pravim: Prosite in vam bo dano! Išcite in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo! ¹⁰ Kajti vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor trka, se mu bo odprlo. ¹¹ Ali je med vami oče, ki bo dal svojemu sinu kačo, če ga bo prosil za ribo? ¹² Ali mu bo dal škorpijona, če ga bo prosil za jajce? ¹³ Če torej vi, ki ste hudobni, znate dajati svojim otrokom dobre darove, koliko bolj bo nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo.«

Razmišljanje

Molitev nam je bližja, kot si običajno mislimo. V odločilnih in kritičnih trenutkih začnemo moliti sami od sebe. Kajti Bog nas ima rad, ustvaril nas je iz ljubezni. Njegova največja želja je, da bi ga spoznavali, ga vzljubili in tako bili deležni njegove osrečujoče bližine. Kadar se z njim pogovarjamo ali ga poslušamo, takrat molimo. Ta pogovor z Bogom mora biti zaupen in odkrit. Oblika je manj pomembna, nadvse pomembna pa je iskrenost tega, kar govorimo in mislimo.

Kaj se dogaja v molitvi? Sodelujemo z Bogom! Prosimo, da bi njegovi nameni, njegove misli, njegova dejanja postale naše. Prosimo, da bi na svet gledali z njegovimi očmi, da bi se v življenje vključili vsaj s kančkom njegovega globokega sočutja in njegove brezpogojne ljubezni. On ve več, on ve vse... Zaupati mu moramo in ga prositi ...V molitvi ne spreminjamo Božjega mišljenja, ampak svoje podrejamo njegovi volji! Povsem se mu moramo prepustiti Bogu, svoje srce moramo odpreti njegovi dobroti, ki je utelešena v Jezusu.

Dopustiti moramo, da ta dobrota preplavi vse naše bitje. Potem se mu moramo zahvaliti... Prosimo ga moramo za odpuščanje in za pomoč zase ter za druge. Dovoliti mu moramo, da nas spodbuja in vodi. Tako njegova volja postane tudi naša volja.

Če hočemo torej moliti, moramo najprej odkriti, spoznati Boga. To pa pomeni, da se moramo spremeniti, pomeni, da moramo Bogu dovoliti, da je – ne samo Gospodar veselja, oddaljen in veličasten, ampak Gospodar našega življenja. Sami sebe moramo umakniti iz središča pozornosti in dopustiti, da v našem srcu in naših mislih zavlada Bog. On je naš Stvarnik, naš Oče, naš Gospod, naš Odrešenik, naš Sodnik,...pa tudi naš prijatelj, naš svetovalec, naš zaupnik...To podobo Boga najlažje spoznamo po njegovem Sinu Jezusu Kristusu.

In zakaj, kako in kdaj je treba moliti, se tudi najlažje učimo pri njem. Zakaj Jezus je v času svojega bivanja na zemlji veliko molil. Še več, svoje učence in po njih nas je učil moliti. Vse njegovo življenje je bilo molitev...

"Molite! Molitev vas bo odprla Duhu, ki zdravi rane, preustvarja človeka in ustvarja nov svet dobrote in miru. Ko človek moli, vse postaja lepše! Zato je Frančišek v vsem prepoznal Boga" (Z. Linić).

Ljubimo Gospoda, svojega Boga z vsem srcem, vso dušo, vsem mišljenjem in vso močjo! Obračajmo se s svojo pozornostjo k Njemu, ko smo doma, ko hodimo po svojih poteh, ko delamo, ko se odpravljamo k počitku ali ko vstajamo. Gospod je naš

varuh in zavetnik. Ne izogibajmo se njegovemu varstvu. Vedno iščimo njegovo bližino.

Vprašanja za pogovor:

1. Kaj ti pomeni molitev? Ali je duša tvojega življenja in delovanja?
2. Kako, kdaj in kje je Jezus molil? Spomni se primerov iz Svetega pisma.
3. Kako, kdaj in kje ti najraje (najpogosteje) moliš?

Zaključna molitev: SPODBUDA K HVALJENJU BOGA

Bojte se Gospoda in dajte mu čast. Vreden je Gospod, da prejme hvalo in čast.

Vsi, ki se bojite Gospoda, ga hvalite.

Zdrava Marija, milosti polna, Gospod je s Teboj.

Hvalite ga nebesa in zemlja. Vse reke hvalite Gospoda. Božji otroci slavite Gospoda.

To je dan, ki ga je naredil Gospod, veselimo se ga in se radujmo.

Aleluja, aleluja, aleluja! Izraelov Kralj.

Vse kar diha, naj hvali Gospoda.

Hvalite Gospoda, ker je dober, vsi, ki to berete, hvalite Gospoda.

Slavite Gospoda vse stvari. Vse ptice pod nebom slavite gospoda.

Vsi dečki hvalite Gospoda. Mladenci in mladenke hvalite Gospoda.

Vredno je Jagnje, ki je bilo umorjeno, da prejme hvalo, čast in slavo.

Slavljena bodi Sveta Trojica in nedeljiva Enost.

Sveti nadangel Mihael, brani nas v boju!

(Fhsk)

Za prihodnji mesec

Mt 6, 6-10

Ef 6, 18.

Jak 5,13.

Rim 8,26.

5. DUHOVNOST SV. FRANČIŠKA

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Vsi: Molimo te, Gospod Jezus Kristus,
tukaj in v vseh tvojih cerkvah,
ki so po vsem svetu;
in te hvalimo,
ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Desetka **Serafinskega rožnega venca**: Katerega si Brezmadežna Devica z veseljem v templju našla

Božja beseda: Mt 10,7-14.

»Spotoma pa oznanjajte in govorite: ›Nebeško kraljestvo se je približalo.«

Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte, demone izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte.

Ne oskrbujte se ne z zlatom ne s srebrom ne z bakrom v pasovih, ne s popotno torbo ne z dvema suknjama ne s sandali ne s palico, kajti delavec je vreden svoje hrane.

V katero koli mesto ali vas pridete, poizvedite, kdo je tam vreden, in ostanite tam, dokler ne odidete.

Ko stopite v hišo, jo pozdravite.

Če bo hiša vredna tega, naj pride nanjo vaš mir, če pa ne bo vredna, naj se vaš mir povrne k vam.

In če vas kdo ne sprejme in vaših besed ne posluša, pojdite iz tiste hiše ali tistega mesta in si otresite prah z nog«

Razmišljanje:

Frančišek je s svojim življenjem, zgledom, dejanji in besedami oznanjal spravo, prijateljstvo, mir in bratstvo z vsemi ljudmi. Frančišek in bratje so spravo, mir, odpuščanje in bratstvo najprej sami živeli. O odpuščanju je Frančišek zapisal v pismu ministru:

»Po tem hočem spoznati, ali ljubiš Gospoda in mene, njegovega in tvojega služabnika, če boš delal tole: da bi ne bilo nikoli nobenega brata na svetu, ki bi se pregrešil, kolikor bi se največ pregrešiti mogel, pa bi potem, ko bi se ozrl v tvoje oči in iskal v njih usmiljenje, odšel, ne da bi se ga ti usmilil; ¹⁰in tudi če ne bi iskal usmiljenja, ga ti vprašaj, če želi usmiljenja. ¹¹In če bi pozneje tisočkrat grešil pred tvojimi očmi, ga ljubi bolj ko mene, in sicer zato, da ga pritegneš h Gospodu. In vedno imej do takih usmiljenje« (FPMi 9-11).

Frančišek je spravil celo asiškega škofa in župana, ki sta se strastno prerekala in sprla do konca. V Hvalnici stvarstva je zanju zapisala:

*»Hvaljen ,moj Gospod,v onih,
ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo
in prenašajo slabosti in trpljenje.
Blagor njim, ki ostanejo v miru,
zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal« (FSp 10-11).*

Po Frančiškovem posredovanju in posredovanju njegovih bratov sta šla vase, drug drugemu priznala svoje slabosti in si podala roki.

Frančišek je pomiril tudi gubijskega volka in gubijske meščane, da so nato živeli v medsebojem sožitju. Meščani so volku obljubili, da mu bodo dajali hrano, on pa je obljubil, da jih ne bo več napadal. In zaživeli so v sožitju in miru. Filozofa, srednjeveški Francis Bacon in novoveški Ludwig Feuerbach, sta govorila, da je človek človeku volk, Frančišek pa je pokazal, kako naj bo človek človeku človek in brat.

Na poseben način pa je pomenljivo Frančiškovo misijonsko delovanje. Napotil se je v tedaj pomuslimanjeno Sveto deželo ter si drznil utreti pot do državnega poglavarja sultana Melek el Kamela. To je bilo tveganje lastne glave, lastnega življenja. Izročilo pripoveduje, da ga je sultan sprejel in da sta se o Bogu lepo pogovarjala. Frančišek je svojim bratom zapustil v Nepotrjenem vodilu pomembno navodilo za misijonsko dejavnost.

Najprej naj bratje živijo po evangeliju in oznanjajo z zgledom.

Če pa bo možnost in primerno, naj o Gospodu Jezusu Kristusu spregovorijo tudi z besedo. Ljudi naj najprej nagovori bratsko pričevanje, nato šele beseda.

Zadnji izziv pa je predvsem Jezusovo zapoved ljubezni do sovražnikov. Sovraštvo je začaran krog medsebojnih sumničenj, samoopravičevanj in obtožb drugega, stalno kopičenje zamer. Ta gordijski vozle more presekati le ljubezen do sovražnikov. Kristus je za ta korak plačal s smrtjo. Vendar je le tako podaril odrešenje vsem ljudem. Ljubezen do sovražnikov, ki odpušča in je sposobna videti bližnjega v novi luči in mu dopustiti, da je drugačen, da ni več sovražnik, ampak prijatelj in brat. Tudi Frančišek je za spravo, odpuščanje in bratski odnos do ljudi in med njimi veliko trpel. O njegovi potrpežljivosti z ljudmi in brati govori pripoved o Popolnem veselju. V Hvalnici stvarstva slavi Gospoda v tistih, ki potrpežljivo prenašajo trpljenje in sam je dve leti pred smrtjo prejel Kristusove rane v znamenje velike in nesebične ljubezni do Boga in do ljudi.

Frančiškovi bratje in sestre v evangeljskem duhu verujemo, da ima bratstvo v resnici moč spreminjati svet ne samo v majhnih, ampak tudi v velikih razsežnostih.

Bratje in sestre, začnimo pri sebi.

Vprašanja za pogovor:

1. Kdo so po tvoje danes: gubijski volk, egiptovski sultan?
2. Kdo so »sovražniki« v tvojem življenju in v tvoji okolici?
3. Kaj je danes potrebno storiti do sovražnikov v duhu Jezusove zapovedi ljubezni in frančiškovega bratstva?

Zaključna molitev

Vsi:

»Kjer je ljubezen in modrost,
tam ni ne strahu ne nevednosti.
Kjer je potrpežljivost in ponižnost,
tam ni jeze ne vznemirjanja.
Kjer je uboštvo skupaj z veseljem,
tam ni ne pohlepnosti ne skoposti.
Kjer je spokojnost in premišljevanje,

tam ni ne zaskrbljenosti ne raztresenosti.
Kjer je strah Gospodov, ki varuje njegov dom,
tam sovražnik ne najde prostora za vstop.
Kjer je usmiljenje in obzirnost,
tam ni ne razsipnosti in ne trdosrčnosti« (FOpom 27).

Za prihodnji mesec:

Mr 3,31-35

2 Tes 2,13-17;

Mt 7,12

Gal 5,13-15

Heb 13,1-6

1 Kor 1,10-17

6. ZNAMENJA POKLICA

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Vsi: Molimo te, Gospod Jezus Kristus,
tukaj in v vseh tvojih cerkvah,
ki so po vsem svetu;
in te hvalimo,
ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Desetka **Serafinskega rožnega venca:** Katerega si Brezmadežna Devica z veseljem prva videla, ko je od mrtvih vstal

Božja beseda: 2 Pt 1, 3-11

Njegova božanska moč nam je podarila vse, kar je potrebno za življenje in pravo pobožnost, prek spoznanja tistega, ki nas je poklical s svojo slavo in odličnostjo. Po njiju nam je podaril tiste dragocene in največje obljube, da bi po teh postali deležni božanske narave in ubežali pred svetno, poželjivo pokvarjenostjo. Prav zato skušajte z vso vnetostjo dodati vaši veri krepost, kreposti spoznanje, spoznanju samoobvladanje, samoobvladanju stanovitnost, stanovitnosti pravo pobožnost, pravi pobožnosti bratoljubje, bratoljubju ljubezen. Če imate te kreposti in so vedno večje, vas ne bodo pustile nedejavne in brez sadov za spoznanje našega Gospoda Jezusa Kristusa. Kdor pa teh kreposti nima, je slep in kratkoviden. Pozabil je, da je bil očiščen svojih nekdanjih grehov. Prav zato se, bratje, potrudite, da boste utrdili svojo poklicanost in izvoljenost. Če boste namreč tako ravnali, se ne boste nikoli spotaknili. Na ta način vam bo namreč na široko pripravljen vstop v večno kraljestvo našega Gospoda in odrešenika Jezusa Kristusa.

Premišljevanje

Bog, ki nas je ustvaril po svoji podobi kot razumna in svobodna bitja, nagovarja vsakega posameznika, da se odloči živeti v skladu z božjim načrtom to je: delati dobro in se izogibati slabega. Le takšno življenje prinaša božji blagoslov.

Vsakdo izmed nas je enkrat in neponovljiv. Bog nas je hotel in nas ljubi prav takšne kot smo. Zaznamoval nas je s samim seboj, s svojim Duhom in je zato

razumljivo, da nas kliče po imenu. Vabi nas, da svoje življenje sprejmemo z ljubeznijo in iz njega »naredimo« dar za druge. Zato želi, da živimo kot božji otroci: da v življenju izbiramo pota, ki nas ne bodo omadeževala, da živimo kot nosilci njegovega Duha ljubezni, dobrote in miru.

Prav je, da se zaustavimo in ponovno premislimo, ali je naše življenje odgovor na Božji klic?

Bratje in sestre v FSR smo se na Božji klic odzvali z obljubo, da po vzgledu sv. Frančiška v vseh življenjskih situacijah pogumno in zavzeto živimo evangelij. Veselo oznanilo našega gospoda Jezusa Kristusa želimo slišati, o njem hočemo premišljevat in po njem tudi živeti. Naš prednostni apostolat je osebno pričevanje v okolju v katerem živimo in služba pri gradnji Božjega kraljestva v zemeljskih resničnostih. V skladu z evangelijem hočemo biti glasniki veselja in upanja.

Naš privilegij, ki ima izvor v navdihu Frančiška asiškega, je živeti v bratski skupnosti, kjer se učimo sprejeti vse oblike bratskega služenja v preprosti in miroljubni drži. V bratstvih se razvija naš čut za Cerkev in frančiškovski poklic. V njem dobimo vzpodbudo za svoje apostolsko življenje.

Vprašanja za pogovor

1. Kje prepoznaviš, da te Bog kliče?
2. Kaj te nagiba k evangeljskemu življenju v bratski povezanosti z drugimi?
3. Kakšen je tvoj odnos do stvarstva?
4. Kako ti razumeš preprostost in nenavezanost?

Zaključna molitev

Vsi:

»Moja duša poveličuje Gospoda
in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku,
kajti ozrl se je na nizkost svoje služabnice.
Glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi,
kajti velike reči mi je storil Mogočni
in njegovo ime je sveto.
Njegovo usmiljenje je iz roda v rod

nad njimi, ki se ga bojijo.
Moč je pokazal s svojo roko,
razkropil je tiste, ki so ošabni v mislih svojega srca.
Mogočne je vrgel s prestolov
in povišal je nizke.
Lačne je napolnil z dobrotami
in bogate je odpustil prazne.
Zavzel se je za svojega služabnika Izraela
in se spomnil usmiljenja,
kakor je govoril našim očetom:
Abrahamu in njegovemu potomstvu na veke.«
Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu
kakor je bilo v začetku tako zdaj in vekomaj.
Amen.

Za prihodnji mesec

Ps 1, 1-6.

1 Kor 1, 2.

Mt 4,18-22.

Mt 9,37,38.

7. ZGODOVINA FSR

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Vsi: Molimo te, Gospod Jezus Kristus,
tukaj in v vseh tvojih cerkvah,
ki so po vsem svetu;
in te hvalimo,
ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Desetka **Serafinskega rožnega venca**: Kateri te je, Brezmadežna Devica, z veseljem v nebesa vzel in za Kraljico nebes in zemlje kronal.

Božja beseda 1 Mz 17, 1-7

Ko pa je Abram imel devetindevetdeset let, se mu je prikazal GOSPOD in mu rekel: »Jaz sem Bog Mogočni. Hodi pred menoj in bodi popoln! **2** Sklenil bom zavezo med seboj in teboj in silno te bom namnožil.« **3** Abram je padel na obraz in Bog je govoril z njim ter rekel: **4** »Glej, to je moja zaveza s teboj: postal boš oče množice narodov. **5** Ne boš se več imenoval Abram, temveč Abraham ti bo ime, kajti postavljam te za očeta množici narodov. **6** Naredil te bom silno rodovitnega, napravil bom iz tebe narode in kralji bodo izšli iz tebe. **7** Postavljam zavezo med menoj in teboj ter tvojimi potomci za teboj iz roda v rod kot večno zavezo. Tebi in tvojim potomcem za teboj bom Bog.

Razmišljanje:

IZ ZGODOVINE FSR

Frančiškovo laiško gibanje ima zamatke v 12. in 13. stoletju, v prelomnem obdobju, ko se končuje zgodnji srednji vek, v katerem je svoboda mišljenja in izražanja komaj prihajala do izraza. Gospodarstvo je dobilo nov zagon v cvetoči trgovini, vzcvetela je znanost, kultura in politika. Vzporedno se je oblikoval nov človek, ki je začel odkrivati svojo osebo in svoje lastne zmožnosti.

Znotraj Cerkve so se začela pojavljati trenja, ki so sprožila množično pojavljanje spokorniških gibanj. Frančiškov način življenja je močno odmeval v svetu njegovega časa, zato so posamezne skupnosti iz različnih smeri tedanjih spokornikov, ki so v

začetku živele po svojih lastnih merilih, prihajale vse bolj pod vpliv Frančiškovega duha. Prvotno se niso razlikovale od drugih spokornikov, kasneje pa so vse močnejše zaživele iz njegove duhovne dediščine.

Po izročilu bi naj bila "prva tretjerednika" zakonca: blaženi Lukezij in njegova žena Buona Donna. Pri njiju gre za značilno obliko spokorniškega življenja: spreobrnjenje od vseh tedanjih razvad, predvsem materializma, pohlepa, ošabnosti in trdote srca in začetek novega življenja v molitvi, uboštvi ter strežbi bolnikom in ubogim.

Frančiškovo laiško gibanje je polagoma vse bolj prevzemalo Frančiškovo duhovno dediščino ter se tako v svoji življenjski praksi približevalo svojemu duhovnemu očetu. Spokorniki so sprva upoštevalo vodilo, ki se je izoblikovalo med leti 1221 in 1228. Kasneje pa je njihovo vodilo prenovil in potrdil papež Nikolaj IV. leta 1289. Sočasno jih je preimenoval v Frančiškov tretji red. Vodilo jih je zavezalo, da se morajo truditi za mir in pravičnost med ljudmi; ta zavest je skozi stoletja živela med njimi in prinašala obilne sadove. Poznavalec italijanskega visokega srednjega veka piše: "Tretjeredniki so se povsod združevali v manjše skupine, ki so oskrbovale bolnišnice in domove za popotnike ter gobavce. Dobre žene so šivale za uboge ljudi obleko, zbirale zanje hrano, revnim dekletom so priskrbele doto, da so se mogle dostojno poročiti. Pri njih so našli nov dom najdenčki, ki so jih ponekod še vedno puščali kar pred mestnimi vrati. Radi so obiskovali bolnike in zapornike, ki odslej niso bili več tako osamljeni. Dobrodelnost je torej slonela predvsem na ramenih manjših skupin po mestih, med katerimi so še posebej izstopale in dolgo časa bile na prvem mestu skupine Frančiškovih tretjerednikov." Mnogi izmed tretjerednikov so bili zelo ugledni ljudje, zaradi svojega prepričanja zanesljivi; ni čudno, če jih je javnost zelo spoštovala, kot lahko beremo v posameznih sodobnih sporočilih. Marsikje so jim zaradi tega zaupali posebne službe in odgovornosti.

Frančišku pripisujejo pozdrav "mir in dobro" in misel na mir in dobro je prevevala tudi življenje tretjerednikov. V ustih tretjerednika pozdrav ni bil navadna fraza, ampak odraz mnogih njegovih želja in tudi konkretnih dejanj. V desetem poglavju njihovega vodila jim je bilo izrecno ukazano, naj povsod posredujejo mir; mir med brati in sestrami, mir tudi med drugimi ljudmi.

V prvih desetletjih 14. stoletja se je Frančiškovo laiško gibanje razširilo že po veliki večini evropskih dežel. Najbolje priporočilo zanje je bilo njihovo požrtvovalno delo, predvsem njihova velika skrb za bolnike; po mnogih mestih so breme te službe z veseljem prepustili tretjeredniškim skupnostim. Pač pa moramo ugotoviti, da je moč

in razgibanost Frančiškovega svetnega reda proti koncu tega stoletja zelo popustila - tudi to skupnost je razjedalo nazadovanje, ki ga je takrat bilo čutiti vsepovsod.

Papež Leon X. je z nekaterimi odloki - posebno sta znana tista iz 1516 in 1521 - zelo vplivno posegel v Frančiškovo laiško gibanje; dokončno je jasno ločil dve obliki gibanja: veja regularnih tretjerednikov se je razvila v pravi samostanski red, svetni tretjeredniki so odslej res živeli v svetu kot laiki. Namesto habita so nosili le škapulir. Različni viri, ki omenjajo Frančiškov svetni red v 17. stoletju, spričujejo, da je postal spet nenavadno živahen in dejaven. Tako razgibanost je treba pripisati predvsem veliki skrbi prvega reda za laiško gibanje. Karitativna dejavnost je tokrat stopila nekoliko v ozadje; več so se posvečali osebnemu duhovnemu življenju, kljub temu pa tudi prvega niso kar zanemarili. Nekatere tretjeredniške skupnosti so se še posebej posvetile zbiranju sredstev za odkupovanje sužnjev, druge so prevzele oskrbo bolnišnic, ponekod so se posvetile vzgoji mladine.

Odločno je Frančiškov svetni red pospeševal papež Leon XIII. Septembra 1882 je izdal okrožnico ob 700-letnici rojstva sv. Frančiška, naslednje leto pa konstitucijo "Usmiljeni božji Sin", v kateri je predložil predelano vodilo. V obeh dokumentih je papež nenavadno prepričljivo prikazal lik sv. Frančiška in njegovo poslanstvo v preteklosti kot tudi pomen za stoletje nastopajočega socializma. Vzporedno z modernimi tokovi je predstavil program Frančiškovega laiškega gibanja kot izhodišče in stalni vir obnove ter rešilno sredstvo za Cerkev in družbo. Gibanje je takrat spet pridobilo velik ugled in število njegovih članov je izredno naraščalo. Tudi Pij X. se je v mnogih pismih, govorih in ob različnih srečanjih zavzemal za to laiško gibanje. Zelo značilna je zanj okrožnica "Frančiškov tretji red", v kateri je skušal pojasniti in razčistiti vse nejasnosti, ki so se spet pojavljale, obenem pa je tretjerednikom natančneje določil smernice življenja. Po njegovem mnenju naj bi to laiško gibanje bilo predvsem šola pravega krščanskega življenja.

In ko tako prebiramo zgodovino FSR, odkrivamo mnoge čudovite zglede življenja v bratstvu tudi za današnji čas. Iz vrst Frančiškovega tretjega reda je dozorelo mnogo svetnikov in blaženih, precej celo papežev. Njihovi življenjepisi so dragocena duhovna hrana. Prikličimo si večkrat v zavest: z vstopom v FSR stopam naproti tudi veliki množici svetih frančiškovcev, ki v občestvu svetih pri Bogu prosijo za nas in nas podpirajo. Spoznajmo jih, obračajmo se na njih z molitvami in jih prosimo za pomoč! In hvaležni jim bodimo, da so nam vrednote in duhovnost sv. Frančiška ohranili žive, sveže ter vabljive tudi za nas.

Vprašanja za pogovor:

1. V čem ti je lahko zgodovina FSR vzpodbuda za danes, česa se lahko iz nje naučiš?
2. Ali poznaš kakšno pomembno ali znamenito osebo, ki je bila član FSR?

Zaključna molitev

Sveti Frančišek,

nosilec Kristusovih ran iz La Verna,

svetu se toži po tebi, ki si ikona križanega Jezusa.

Svet potrebuje tvoje srce, odprto za Boga in za človeka.

Potrebuje tvoje bose in ranjene noge,

tvoje prebodene in proseče roke.

Toži se mu po tvojem šibkem glasu, ki je silen v moči evangelija.

Pomagaj, Frančišek, današnjim ljudem, da bodo spoznali zlo greha in iskali očiščenja grehov v pokori.

Pomagaj jim, da se bodo osvobodili struktur greha, ki tlačijo današnjo družbo.

Oživi v zavesti voditeljev prepričanje, kako nujen je mir med narodi in ljudstvi.

Vlij v mlade svojo življenjsko svežino, ki je sposobna premagati zanke mnogovrstnih kultur smrti.

Tistim, ki so prizadeti od kakršnegakoli zla, posreduj

Frančišek, svoje veselje, da bodo znali odpuščati.

Vsem, ki jih je križalo trpljenje, lakota, vojna, odpri vrata upanja.

Amen.

Janez Pavel II. (Romar na gori La Verni, 17.9.1993)

Za prihodnji mesec:

Moli za vse sorodnike in prijatelje, ki so ti z zglednim življenjem kazali in utrjevali pravo pot v življenju.

V knjigah o življenju svetnikov poišči življenjepis: sv. Frančiška Asiškega, sv. Klare Asiške ter zavetnikov FSR sv. Ludvika kralja (25. avgust) in sv. Elizabete Ogrske (17. november).

1 Mz 9,12-17

1 Mz 28,10-20

5 Mz 6,1-12